

teirra fegru valgordum, vit, sum hava borið allar byrðirnar, ja vit, sum hava betalt allt gildið — so er ikki neyðugt eingang at brúka makt, vit kunna bert nýta okkara stemmurætt. Vit, arbeiðsmenn, fiskimenn, traðarmenn, øll vit, sum vilja seta

frælsi, javnað og bróðurskap í hásetið, vit fara á val og stemma á socialistarnar, og so má aftur haldið dvína; men gleymið ikki, at hyggja eftir, um tit eru á valglistanum.

Ein arbeiðsmaður.

Socialisma - religiön - Helmundt

og

J. og J. D. Jacobsen,

sambandsfenomenið, hin mis, nei heilgæði — so kommunistfenomenið og hin vanheilagi — og so aftur sambandsfenomenið, hin skinn, nei spekulatjónsheilagi o. s. fr.

spøkjandi i

hinum deyða kommunistbláðnum „Arbeiði“ og í arvatantuni fyrri sunnan og ditto fyrri norðan, teim konservativu systrunum

A.S. „Dimmalætting og Føroyatíðindi.“

Ein niðargrísur hevur í tí ella teim seinastu árunum ymsastaðni roynt at rulla seg fyrri fótarnar á javnaðarmonnum. Sum kunnugt skal ein fáa um halan á niðargrís og nevna hann við navn — so skal hann fána burtur, sigur søgnin, fána burtur við rópi og eymkan um, at hann ikki er niðargrísur, men ein av teim óeydnufólkunum, ið vóru domd til myrkið og loynuna.

Navnið á hesum andiliga niðargrís er nú: „Sambandsfenomenið, Hitlers heil-heilagi ella H. h. á rættuni, meðan á ranguni stendur: Kommunistfenomenið, hin vanheilagi.“ Titlarnir skifta

aðru hvørja ferð frá rættu til rangu við einum vissum millumrúmi:

Hitt kristna navnið er J. D. Jacobsen í „Skýmaskotinum“. Tá ið eg einaferð — nú er tað langt síðani — fekk blaðið at ofra papír fyrri at nevna navnið á hesum andiliga „niðargrís“, nísti hann ólátaður, at hann ikki var og aldri hevði verið kommunistur. Blaðið „Arbeiði“, segði hann, var eitt óskyldugt hvítt ópolitiskt lamb og hevði als einki við kommunismu at gera. Tað var ikki tí, at hann á kvöldi kom við manuskriptunum, lírkandi dynnar upp fyrri at einki skuldi rúka oman í sambandsheil-heilaga skot!

Tá ið eg hoyrði hetta níst av arminginum fyrri at krógva seg, eymkaðist eg og lovaði hálva vegna at lata halan á „niðargrísunum“ í friði, og kann eg framvegis lata hesa eymkan mína hava vald í hjartanum. Eg kann so mikið betri gera tað, sum at hansara seinastu smyrjan, kinnar og klappan av Andrasi, principáli hansara, fyrri at sleppa at vera í skotinum, sýna, at øll mans- og skaðakraft er krypt úr honum.

Annars haldi eg Andras vera so góðan mann, at tað er heilt og als óneyðugt fyrri ikki at vera ríkin úr skýmaskotinum so krampasjúkur at krógva sít vanheilaga kommunistfenomen, og til hina síðuna líka so kreppusjúkur stilla sít sambandsfenomen við Hitlers heil-heilaga í rampuljósið. Andrasi dárar sjálvandi ikki rós líka so lítið

sum skambbit. Heldur leggur Andras einki lag í nú so tætt upp undir valgið at verða gjordur til riddara og verjara fyrri einum sum danskanum Helmundt, ið er stemplaður sum tigandi at vilja haft menn straffaðar fyrri stuldur, ið hann sjálvur var sekur í, og sum nú sleikti Berlingaranum og øllum arbeiðarafiggindum við at fortelja um ein av sínum „kammarátum“, at hann vildi hava hann hin „óblettaða“ at stjála. At hetta var sannheit, kundi Helmundt líka so lítið bevisa sum hin kundi bevisa, at tað var ósatt. So er altíð tilfelli, tá ið talan er um tað, ið sagt er undir 4 eygum. At rættlinjaðir arbeiðarar mót-mæltu eini tilfari skarns- og slatritungu og stórmanssleikjara sum Helmundt, ið afturat hevði opinberað seg sum lónskur fjórvur, eigir ikki ill orð frá nokrum uttan tí, sum er av sama „kalibri“ sum Helmundt sjálvur.

— At slaktarifelagsformaðurin Hansen kom at bota 1630 kr. sum endurgjald fyrri at Helmundt, starvsfelagssvikjarin og eygna-tænarin mikli, ikki var toldur á arbeiðsplássinum, er bert til heiðurs fyrri hann, men sýnir samstundis ein brek í lógini.

— Og allarminst leggur Andras í at verða stillaður upp undir liðina á teim, sum vilja gera socialistar til heidningar, tá ið hann veit, at kanska teir flestu prestarnir í Danmark eru socialistar, og at tað eru bert orviltis-knokkar ella Hitler-galningar, sum ikki siga, at religiönin skal vera privat, t. v. s., at hvør skal hava loyvi til at hava og bekkna seg til ta trúgv, ið býr honum í hjarta. Ikki minst veit Andras tað, at ateistar — teir, ið ikki trúgva á Guð — eru innanfyri allar flokkar, vinstra, høgna, radikalar, socialdemokratar, men tað, teirra religiosa stóða og hugsan hevur einki at gera við flokk, teirra politiska partaflokk.

Í heila taktið er tað ein ósámlig spekulatjón at blanda religiön og politikk saman. Men skal endiliga talast um religiön og politikk, so slepst ikki uttan um, at etikkurin, moralkravið, hugs-

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

SJÓNLEIKARHÚSIÐ

„Løgmannsdótturin í Vágum“

(Eftir H. A. Djurhuus)

Sunnukvöldið 8. desbr. kl. 6 s. p.

Royndarleikur leygarkvöldið 7. desbr. kl. 7. s. p.

Atgongumerkir til vanligar prísir í H. N. Jacobsens bókahandli og við inngongdina.

Havnar arbeiðsmannafelag

hefur aðalfund friggjadagin tann 20. desember 1935 kl. 8 s. p. í Avhaldshúsinum.

Dagsskrá:

§ 25 í lógini (sum umfatar val av stjórn).

Stjórnin.

Lýsing.

Tað verður her gjørt kunnigt, at yvirliit yvir teir í Streymoyar sýslu valdu limir til nevningagrundlistan fyrri tðarskeiðið 1. februar 1936 til 31. januar 1937 liggur til skjals á býráðsskrivstovuni frá 1.—12. desember h. á. (báðir dagar uppiroknaðir) frá kl. 10—14 og 15—18.

Tórshavnar býráð.

Hjá J. Lambaa

fæst hvønn dag gott ferskt gimbur lambskjót, ræst og nýtturt vedurlambskjót, skinsakjót og góð føroysk rullupylsa.

Fitaðir gáasarungar kunnu bileggjust til jólar.

Telefon 89.

unnarlagið í socialismuni fellur næst Kristusar kærleikslæru fram fyrri allar aðrar politiskar flokkar. Hesin sannleiki hevur elvt monnum at siga:

Tú kanst vera socialistur og ikki trúgva uppá Krist, frelsaran. Men tú kanst ikki vera sannur kristin og ikki góðkenna etikkin, moralkravið, rættvísis- og moralkravið, hitt humana javnaðarkravið fyrri øll menniskjur, sum er eyðkenni og livæðrin í sjálvari tí socialistisku »ideini«.

Ein hin stórsti socialistforarin í Hálanti, ið er vorðin oksfordianari, segði í radio, at hann sum bekkandi kristin er vorðin sterkari og heilstoyptari socialistur.

Lesandi socialistur.

Føroya skipara- og navigatørfelag.

hefur ársaðalfund týskvöldið 17. desember 1935 kl. 8.

Dagsskrá:

1. Frágreiðing frá farna ári.
2. Granskaður roknskapur verður framlagdur.
3. Nevndarval og onnur val.
4. Ymist.

Nevndin.

Føroyskt heimavirki

hefur byrjað útsølu í Bringsnagotu í Havn í (eigindómi Kletts).

Vit keypa vælgjardar heima-virkslutir móti kontant.

Felagið hevur garn til sølu og kann lata fólk fáa garn at binda. Vit biðja fólk venda sær til okkum um arbeiði (telefon 267).

Færøernes Rederiforening

afholder ordinær Generalforsamling i Thorshavn umiddelbart efter Tjaldurs Ankomst hertil fra København 15. d. s. Dagsorden i Henhold til Lovene.

Thorshavn, den 2/12 1935.

Bestyrelsen.

Jørðin tíðliga á vetri.

Hagaskurður.

Tá heystarbeiðið er frá hondini og skurðurin tikin av fjøllunum, er hagaskurðartíðin í hondum. Tá var tað, teir gomlu fóru í hagan at væla um stóður og seyðahús og at skera upp. Hetta var eitt fast lið í hagans rokt, tað var líka sjálvandi fyrri teim gomlu at fara at skera upp sum at fara á fjall. Men nú er hetta broytt, nú eru tað fáir hagar í Føroyum, sum verða uppskornir.

Hetta elvir eitt stórt tap fyrri seyðabrukið, eitt tap, sum ikki er fullversnað, tí enn eru ikki allar veiturnar sameinsoknar, ið fyrru ættarlið skóru.

Tað er heilt vanligt at hoyra hagamenn siga, at nú hava vit so góð ráð fyrri vatnsjúku, at tað er ikki neyðugt at skera upp, og verður tað nú so, sum vit venta, at tað eisini fer at fáast medisín móti leysavatni, so er sloppið, so verður ikki at breka »vatn« í høgum.

Hetta er ikki rætt sæð, medisín er ikki fært fyrri at koma í staðin fyrri hagaskurðið, av tí at hagaskurðurin ikki hevur haft sín hovuðstýðning í hesum at bota um iglavatn. Hagaskurður hevur til hovuðsmál at fáa hagan undan vatni, at gera hagan til gott beiti.

Vanligt er, at hagarir í Føroyum liggja frá fjalli til fjøru ella frá fjalli til dalsins botn. Hyggja vit nú eftir, síggja vit, hvussu teir gomlu hava loftað vatninum, beint tað kom úr fjøllunum. Teir settu skráveitir, sum tóku ímóti øllum, sum kom úr erva, eg leiddu tað saman til áir, ið so runnu oman. Niðari í haganum var tað fyrst og fremst áirnar, ið vórðu grivnar og ruddaðar, síðani keldurnar, ið brutu seg upp og lógu og svullu, legdirnar og so mýrarnar, ið vórðu teigdar upp. Orðvísir sagt, tað varð skorðið upp allastaðni, har vatn gekk á.

Hví? Tí brúkið hevði lært teir gomlu, at beitið í haganum minkaði og versnaði, um ikki vatnið varð avveitt. Hevði tað bert verið fyrri at fara livravatni, hevði hagin ikki sæð út, sum hann ger; so høvdu hagar, har einki vatn er, ikki verið útgataðir við veitum. — Hagaskurðararbeiðið, ið teir gomlu hava lagt niður, hevur bæði verið stórt og skilaligt; vit síggja langar dalssíður, har einar tríggar skráveitur skera alla brekkuna av; vit síggja fjallasíður, har veiturnar hava verið settar enná omanfyri vallingina, uppi í skriðunum, so ter hava noyðst at verið skumpaðar upp aftur nærum á hvørjum vetri.

Tað er harmiligt at síggja, at nú fellur alt hetta; tí tað skuldi avgjørt ikki fallið, tað skuldi gingið fram, vit skuldu skorðið enn betur upp, vit skuldu fært tað longri fram, ið tey eldru ættarliðini hava byrjað.

H. J. J.